

«Кожну його рану я зацілювала — і вона одразу гоїлася...»

● **ІСТОРІЯ НОМЕРА** Віталій Кличко відбив кохану у нареченого і сам залишився без шлюбної ночі

с. 3–5 »

volyn.com.ua

ТАК НІХТО НЕ КОХАВ

19 вересня 2019 року №9 (11) Ціна 6,5 грн

Наталія та Віталій — своїм недобррозичливцям: «Не дочекаєтесь!»

фото obozrevatel.com

4 820230 06004 1 >

Народила одразу 7 дітей!!!

● **НЕЙМОВІРНО!** Медики були впевнені в тому, що чуда не станеться: при багатоплідній вагітності занадто багато ризиків. Але американка Боббі Маккой виносила семеро близнюків (на фото), народила і поставила на ноги всіх до одного, всупереч прогнозам. Перші у світі семернята, які подорослішали, в повному складі відзначили повноліття (21 рік) в листопаді 2018-го

Такого живота не мала жодна породілья світу!

фото AFP.com

с. 6–8 »

фото pinterest.com

● **Се ля ві**
Заміж
за італійця
Чому це зараз модно?

с. 12–13 »

Я завжди економлю на собі

Історія, до болю знайома кожній сімейній жінці

● **ПСИХОЛОГІЯ ВЗАЄМИН** Я завжди економлю на собі. Якщо не буде вистачати часу, виключу з життя сон. Якщо грошей — косметолога. Так і буду ходити з прищами та з синцями під очима. Нігті обгризені, тому що манікюрниця там само, де і косметолог, — у паралельному Всесвіті, який з моїм знову не перетинається...

Леся ТАРАСЕВИЧ,
блогерка,
психологиня

Між прогулянкою з сином і прийомом у лікаря я виберу перше. Куплю ще одні кросівки дитині, а сама походжу в стоптаних балетках. За телефоною бабусі й вислухаю всі нарікання на здоров'я, навіть якщо немає сьогодні сил на переварювання інформації й голова тріщить.

Я можу дійти пішки замість приїхати на таксі. Хоча падає дощ. Можу дотягнути сумки з «Ашану», меблі з ІКЕА, овочі з базару та рюкзак до стійки реєстрації. Хоча лікарі заборонили піднімати навіть жіночі сумочки.

Так було завжди. Це просто риса характеру, погана звичка чи завчена модель поведінки. Не жертівність, але вічна впевненість, що мені добре і так. Окрім зношених балеток, є й важливі речі в решті-решт.

І хай би так і було, якби не одне «але»: раз на пів року-рік (або частіше) я закочую очі та скандал. Бо де ж я в решті-решт, мої бажання, примхи та нова спідниця? Чому інші собі все дозволяють, а я вічно відкладаю? Гроші, час, енергію, себе...

Відсуваю саму себе на найглибшу полицю шафи, забувши попередньо хоча б стерти з неї пиліюку. Пчихаю, впираюся ліктями та колінами у дверцята, а не втікаю. Незручно, але жити можна. Мені нормально.

Можу влаштувати цей скандал комусь (йому ж все віддала, що треба було залишити!), а можу собі самій. Вирішити з понеділка жити по-новому, піти на шопінг на 5 годин... і купити нові колготки. Тому що в цьому місяці ще внески за кредит, оплата табору і страховка машини. Істерика істерикою, а сторінка з бюджетом на моєму внутрішньому моніторі не закрита, згорнута тільки, он висить внизу, блимає, хоче, щоб її відкрили.

Якщо коротко, не вмю я себе

любити. А кажуть, треба. Обов'язково, так кажуть. Тільки як саме, вічно забувають розповісти та відходять в далечінь. Йдуть собі, щоб продовжувати любити себе, вони ж вмюють. На відміну від деяких.

А тут вичитала, як саме починати таким динозаврам, як я. Таким, які жодного разу не пробували, боялися підісти на героїнову голку егоїзму.

**Якщо коротко,
не вмю я себе любити.
А кажуть, треба.
Обов'язково, так
кажуть.**

Рецепт абсолютно простий: робити для себе те, що робиш для дорогих людей. Готувати собі смачну їжу, одягатися в красиву білизну, давати собі поспати й не будити у вихідний до обіду.

Мені навіть сподобалося. Хоч зрозуміло, в якій позі любити себе правильно, а в якій вже непристойно.

Я тренуюся й отримую задоволення. «Стоп! Сьогодні я, моє, мені».

лення. Голосок, який гуде всередині, що, мовляв, ти егоїстка і як тобі не соромно, заткнула кляпом з байдужості та цитатами з розумних книг. Я кайфую, що нарешті йду до косметолога без почуття провини та відчуття непомірних витрат. І навіть хвалю себе за таку розкіш. Я вже майже навчилася.

А вчора наповнюю ванну і збираюся відмокати з сіллю і серіальчиком. Мій час, хочу дивитися серіал, а не судомно готувати котлети на завтра. Маю право.

Дістала упаковку солі й бачу, що залишилося на один раз.

— Ось завтра син залізе у ванну і захоче з сіллю, а її немає. А він дуже захоче. Йому подобається, як розчиняються різнокольорові кристали, він ловить їх пальцями, довго розглядає через призму, викладає на бортик і милується, нюхає, рухає, перекочує. А я... я можу і без солі, мені й так піде.

— Стоп-стоп-стоп! Не піде! — і бах всю пачку в ванну, поки не передумала. Сьогодні я, моє, мені.

Цілу годину просиділа насуплена, розхлюпоючи воду і провину, вичавлюючи задоволення. Насолоджуйся, я сказала! Забула ввімкнути серіал. Виповзла за північ і пішла готувати котлети.

Коротше, непроста це справа — любити себе. Дуже складна, якщо з незвички.

Джерело: tutkatamka.com.ua.

фото: tutkatamka.com.ua

Протягом майже чверті століття Володимир і Наталія залишаються однією з найкрасивіших та найщасливіших пар України та Німеччини.

«Кожну його рану я зацілювала — і вона одразу гоїлася...»

Віталій Кличко відбив кохану у нареченого і сам залишився без шлюбної ночі

● **ІСТОРІЯ НОМЕРА** Всесвітньо відомий боксер домагався Наталю, яка була моделлю і збиралася заміж за столичного бізнесмена, цілих пів року. І дівчина таки закохалася у двометрового красеня та вже понад 23 роки вони разом. Дружина завжди була підтримкою і опорою чоловіку у його спортивній кар'єрі, рани та синці після боїв лікувала поцілунками та здійснила його мрію — народила трьох дітей. А сама і досі сподівається на церемонію одруження, на яку вже обов'язково одягне красиву сукню та фату

Мирослава КОЗЮПА

ПОМІНЯЛА УСПІШНУ КАР'ЄРУ НА РОЛЬ МАМИ

Наталія Єгорова (дівоче прізвище дружини мера Києва) ще у другому класі почала займатися гімнастикою, потім захопилася синхронним плаванням. У юні роки дівчина побачила оголошення про набір до школи моделей і загорілася бажанням будувати у цьому напрямку кар'єру.

Почала працювати з українськими дизайнерами і навіть потрапила на обкладинку журналу «Наталі».

Дівчина-красуня тоді користувалася популярністю у чоловіків. На момент знайомства із Віталієм Кличком, а це відбулося на конкурсі «Чорна перлина», у Наталі вже був наречений. Пара навіть планувала одруження.

— Віталік один раз побачив мене

на подіумі і обімлів. Він довго шукав до мене підхід, але спочатку ми практично не спілкувалися. Я знала, що є такий хлопець, якому дуже подобалася, і все, — згадує Наталія. — Він почав приходити мало не на всі шоу з моєю участю. Зазвичай, займав місце в першому ряду і не зводив з мене очей. Потім стали передавати від нього величезні букети квітів і пропозиції зустрітися. Але я не поспішала. Чесно кажучи, цей великий чоловік, як тоді здавалося грізного вигляду, викликав у мене суперечливі почуття. Я намагалася не дивитися з подіуму в зал, а якщо наші очі зустрічалися, мої коліна тремтіли.

Продовження на с. 4—5

Родина Кличків цінує кожну хвилину спільно проведеного часу.

Фото ivond.bigmir.net.

Початок на с. 3

І лише через пів року настільки рливіх знаків уваги Віталій таки дочекався побачення. Зустрілися у ресторані, у великій компанії. Там жінка вперше розгледіла не просто спортсмена-залицяльника, а справді цікавого чоловіка.

— З Віталіком взагалі неможливо сумувати. Там, де він, — завжди жарти, сміх. Одним словом, у той вечір, уперше за пів року поспілкувавшись з Кличком, я зрозуміла, що не боюся, а люблю його.

Наталя та Віталій Клички створили сім'ю у квітні 1996 року. Відразу після розпису боксер полетів до Німеччини на важливий бій, тож у молодят не те що гучного весілля, а навіть першої шлюбної ночі не було.

У шлюбі з боксером Наталія повністю віддалася сім'ї. Їздила з чоловіком на його поєдинки, у хвилюючі моменти не закривала, а лише опускала очі, а відразу після них найперш дзвонила мамі Віталія, щоб розповісти про результат, адже та ніколи не дивиться прямий ефір з участю синів через хвилювання.

— У мене проти синців є диво-засіб. Я всі рани цілую — допомагає блискавично, все відразу зникає. Вранці вже нічого

не буде видно, — розповіла якось Наталя.

ВІТАЛІЙ ЗАВЖДИ МРІВАВ ПРО ТРЬОХ ДІТЕЙ

У 2000-му у пари народився первоток. Віталій був присутній на пологах і навіть перерізав пуповину. Сина назвали Єгором-Деніелом на честь дівочого прізвища мами — Єгорова.

Усі діти з'явилися на світ у приватних клініках США, тож мають американське громадянство. Разом із мамою вони живуть у німецькому Гамбурзі та дуже рідко бувають у Києві.

Ще за два роки на світ з'явилася Єлизавета-Вікторія. Друге ім'я донечці дали, відзначивши так перемогу батька в поєдинку з американським боксером Ларрі Дональдсом, який проходив саме у цей день.

У 2005-му сім'я знову поповнилася. Максим-Олександр був справжнім багатирем — народився з вагою 4,2 кг. І третю дитину

подружжя назвало не випадково. За чутками, ім'я синові вибрали на честь німецького боксера Макса Шмеллінга.

Тож Наталя здійснила мрію чоловіка, який завжди хотів велику родину, — це троє дітей. Усі вони з'явилися на світ у приватних клініках США, тож мають американське громадянство. Діти Віталія Кличка разом із мамою живуть у німецькому Гамбурзі та дуже рідко бувають у Києві. Мама завжди сама займалася вихованням малечі і не довіряла їх няням. Дружина столичного мера зізналася, що вони дають можливість своїм дітям спробувати все, щоб у них була можливість розкрити свій талант і зрозуміти, чим вони дійсно хочуть займатися у житті.

Спортсмен вважає час, проведений з дітьми та спілкування з ними, найкращим подарунком. Багато років підряд у свій день народження Віталій Кличко літає до них і вони спільно відзначають свято в сімейному колі.

— Уже протягом багатьох років мої уродини — це, так би мовити, «батьківський день», — сказав минулоріч мер Києва.

Він завжди оберігав своїх кровинок від публічності, і лише після перемоги на виборах міського голови Києва чи не вперше показав родину у повному складі українцям.

Чемпіон світу за версією WBC двічі був на пологах дружини і радить іншим відчутти неповторні враження появи на світ нового життя.

ДОВІРА — ГОЛОВНЕ У СТОСУНКАХ

Дружина Віталія Кличка живе в Німеччині, де будує свою музичну кар'єру. У 2011 році подружжя взяло участь у німецькому шоу «Wetten, dass ..?» («Сперечаємося, що ..?») Тоді боксер здивував глядачів грою на гітарі, а жінка заспівала романс «Волохатий джміль» («Мохнатий шмель»). Їй так сподобалося виступати на публіці, що невдовзі вона оголосила про створення групи «Addicted to...» («Залежні від...») Вона має власного продюсера та гастролює Німеччиною зі своїм альбомом «Оголена душа» і випустила диск із власними піснями. Віталій підтримує бажання дружини співати і саме вона виконувала Гімн України перед легендарним поєдинком за титул чемпіона світу за версією IBF британця Ентоні Джошуа з Володимиром Кличком, для якого цей бій став завершальним у спортивній кар'єрі.

Наталія разом із чоловіком займаються благодійністю, збирають кошти на реконструкцію дитячо-юнацьких спортивних шкіл по всій Україні. Також жінка написала главу для книги братів Кличків «Наш фітнес». Ця частина називається «Мій шлях до ідеальної фігури». Крім того, вона є офіційним представником з підтримки жіночого та дитячого здоров'я, бере участь в кампанії з профілактики раку грудей у жінок.

У 2011-му німецький журнал «Gala» визнав Наталію та Віталія парою року. Нагороду подружжя отримало в переддень 15-річчя свого весілля.

Але вже за кілька років український боксер потрапив у гучний секс-скандал. Хакери зламали пошту Віталія та виклали у мережу пікантні фото спортсмена і навіть листування. На доволі відвертих знімках Кличко зі своїми супутницями сфотографований на фоні

хмарочосів, статуї Свободи в Нью-Йорку, під час польоту на гелікоптері і під час стрибання з парашутом, катання на яхті і гідроциклі. Але особливо небезпечним для репутації чоловіка була переписка з колишньою моделлю Зоряною Вишинською. Та називала Віталія «Мішою Клишоногим» та повідомляла, що чекає від нього дитину, радиться, як назвати малюка і вимагає розлучитися з дружиною. Сам Кличко назвав це передвиборчою провокацією опонентів, а фігурантки теж дружно запевнили, що оприлюднені дані підробка і фотомонтаж.

І попри те, що в ЗМІ часто рясніють публікації про розлучення подружжя Кличків, підтвердження цьому немає. Пара періодично з'являється на публіці разом, відпочивають разом, і відзначають спільні свята. Ті, хто знають родину, кажуть: повідомлення про їхній розрив — це лише чорний піар, насправді у цій сім'ї панують любов та гармонія.

Наталія вирішила довіряти чоловікові і не звертати уваги на чутки та плітки. Вона мріє про справжнє весілля, на якому буде і красиве плаття, і фата, й інші святкові атрибути, а рідні сподіваються, що подружжя колись і повінчається...

Найбільший поціновувач співочого таланту Наталії Кличко – її чоловік.

«Так ніхто не кохав»

Кенні та Боббі Маккой. Вчені підрахували, що у Боббі Маккой було більше шансів загинути від падіння астероїда, ніж дати життя сімом діточкам.

Народила одразу 7 дітей!!!

● **НЕЙМОВІРНО!** Медики були впевнені в тому, що чуда не станеться: при багатоплідній вагітності занадто багато ризиків. Але американка Боббі Маккой виносила семеро близнюків, народила і поставила на ноги всіх до одного, всупереч прогнозам. Перші у світі семернята, які подорослішали, в повному складі відзначили повноліття (21 рік) в листопаді 2018-го

Лія ЛІС,
за матеріалами сайту
tutkatamka.com.ua

ЛІКАРИ НЕ ЗНАЛИ, ЩО РОБИТИ, І НАПОЛЯГАЛИ, ЩОБ ЗАБРАТИ КІЛЬКА ЕМБРІОНІВ...

Батьки близнюків — Кенні та Боббі Маккой — звичайна американська сім'я. На той час 27-літній чоловік та 29-річна дружина вже виховували доньку Міккайлу, але захотіли ще дитину і зважилися на терапію. Під час лікування жінку попередили, що у неї може бути багатоплідна вагітність, і

Боббі морально підготувала себе, що, напевно, буде ще двоє дітей. Не вгадала.

Кенні згадує той день, коли він зателефонував дружині й запитав, що показало УЗД, чи буде у них дитина? Голос дружини був дивним, і Кенні почав допитуватися, скільки саме? Та відповіла: «Сім». З цього моменту всі їхні думки були зайняті тим, як прогодувати та забезпечити всім необхідним таку кількість малюків.

Боббі зізнається, що завжди буде пам'ятати день, коли дізналася про семерняток: «Не було жодного «Вау, ура!» Було багато сумнівів». Лікарі не знали, що ро-

бити, і наполягали на тому, щоб забрати кілька ембріонів і дати шанс хоча б комусь із дітей вижити. Майбутня мама навідріз відмовилася від такого варіанта, вирішивши, що буде народжувати усіх.

Боббі зізнається, що завжди буде пам'ятати день, коли дізналася про семерняток: «Не було жодного «Вау, ура!» Було багато сумнівів».

Світлина цієї сім'ї облетіли всі провідні ЗМІ світу.

ФОТО AFP.com.

Навіть при вагітності трійнею, за оцінками експертів, шанси народити здорову дитину (без неврологічних чи фізичних патологій) були 50 на 50. Майже половина багатоплідних вагітностей в той час закінчувалася викиднем.

ЖИВІТ ПОРОДІЛЛІ ВАЖИВ 9 КІЛОГРАМІВ

За розвитком плодів спостерігали лікарі, які спеціалізувалися на складних випадках вагітності. До пізніх термінів вони були впевнені в тому, що ось зараз щось піде не так. Але такого не сталося. Майбут-

ня мама добре почувалася, навіть попри те, що її живіт важив 9 кг.

Пологи проходили в медичному центрі штату Айова. В операційній зібралися 40 фахівців: перинатологи, неонатологи, терапевти-реаніматологи, медсестри, анестезіологи.

Малюки народилися на 9 тижнів раніше зазначеного терміну, але всі вижили: 4 хлопчики та 3 дівчинки. Боббі було зроблено кесарів розтин. Діти залишалися в лікарні під наглядом протягом 2 місяців.

Сестра Боббі тимчасово призупинила своє навчання в коледжі, щоб допомагати родині Маккой з дітьми.

Після того, як втомлену і шоковану маму виписали з лікарні додому, на неї звалилася серйозна робота. Кожного дня малюкам було потрібно 42 пляшки харчування і 52 памперси. Боббі розповіла, що на початку дуже допомагали рідні. Завжди був хтось, до кого вона могла звернутися.

Президент США Білл Клінтон особисто зателефонував і привітав родину. Від благодійників подружжя Маккой отримало запас підгузків на 2 роки, продукти, великий будинок і гарантію безкоштовного навчання в будь-якому коледжі Айови.

Продовження на с. 8

19 вересня 2019 Четвер | №9(11)

ФОТО REUTERS.COM.

photo.reuters.com

Фото reuters.com.

А ще так недавно діти були такі маленькі...

Початок на с. 6 – 7

Пару підтримували далеко не всі: на 10 доброзичливих листів вони отримували хоча б один, в якому їх засуджували, звинувачували в експлуатації дітей та егоїстичній розтраті ресурсів світу на таку велику сім'ю. Чужі люди приходили до будинку і просили дати їм поняньчити малюків. У напруженій атмосфері, під прицілами камер журналістів, сім'я намагалася жити нормальним життям.

А ДІМ ІЗ СІМОМА КІМНАТАМИ ВІДДАЛИ ТИМ, ХТО ЙОГО БІЛЬШЕ ПОТРЕБУЄ

Двоє з близнюків народилися з церебральним паралічем, і протягом життя їм зробили кілька операцій, завдяки яким тепер вони можуть ходити без сторонньої допомоги. Одна з близнят, Алексіс, навіть брала участь у конкурсі краси для дітей з особливими потребами.

Перші роки родину підтримували волонтери й няньки. Згодом, коли батькам більше не потрібно було змінювати сотні підгузників, у них з'явився час. Боббі почала підробляти — спочатку в режимі часткової зайнятості. Кенні Маккой всі ці роки працював на заводі, який

займається фарбуванням металевих конструкцій.

Коли діти підросли, у Боббі з'явилися помічники: «Дівчатка дуже допомагають на кухні. Вони люблять готувати, і в основному у них смачно виходить». Близнюки завжди були чимось зайняті — чи то миттям авто, згрібанням листя у дворі, підстриганням газону.

“**Чужі люди приходили до будинку і просили дати їм поняньчити малюків.**”

Коли дітям було по 10 років, сім'я потребувала приблизно по 4 буханки хліба, 11 л молока і 6 упаковок пластівців на тиждень. Боббі Маккой закуповує продукти оптом, щоб заощадити. Побут сім'ї з 10 осіб — нескінченна рутинна. Тому зараз у сімейства Маккой є 2 духовки, 2 мікрохвильовки, по 2 посудомийні, пральні й сушильні машини та свій город на задньому дворі.

Близнюки вирости нерозпеченими та навченими працювати. Всі хлопці непогано вчилися в школі та займалися спортом. Келсі, Наталі, Алексіс, Натан і Джоел вчаться в Університеті Ганнібал-Лаграндж,

Кеннет — у коледжі, а Брендон вибрав собі кар'єру військового і збирається незабаром одружитися. Спеціалізація Келсі — зв'язки з громадськістю, Алексіс — дошкільна освіта, Наталі — спорт, а Джоела і Натана — комп'ютерні інформаційні системи. Кеннет отримує диплом у галузі будівництва.

Хто б міг подумати, що найбільша з цих дітей, які народилися на 9 тижнів раніше від терміну, важила 1,47 кг при появі на світ, а двоє не могли ходити без чужої підтримки.

Кенні й Боббі вирішили переїхати в меншу квартиру, а дім із сімома кімнатами, в якому виростили їхні діти, передати організації, яка допомагає молодим матерям.

Згодом ажіотаж навколо сім'ї Маккой стих, а журналісти перестали їх турбувати. Але в історії залишиться подвиг молодої та сміливої пари, яка не погодилася з медичними прогнозами, ставши батьками для 7 близнюків. І ми можемо лише здогадуватися, скільки безсонних ночей було у Боббі Маккой, скільки домашніх завдань вона перевірила і як примудрялася потішити кожного з дітей різдвяним подарунком.

Сьогодні почуття ще трепетніші, як 25 років тому, коли Ярослав і Вікторія йшли до шлюбу.

Фото з родинного архіву Троців.

«Ти б погодилася стати матір'ю моїх дітей?»

● **ДІМ, ДЕ ЖИВЕ ЛЮБОВ** Таким незвичним було освідчення Ярослава Троця, який очолює Волинське обласне об'єднання церков Євангельських християн-баптистів, своїй майбутній дружині Вікторії. Сьогодні у них п'ятеро синів і стільки ж дочок

Катерина ЗУБЧУК

«МЕНЕ ПРИВАБЛЮВАЛИ ДІВЧАТА, В ДУШАХ ЯКИХ БУЛА ЯКАСЬ ТАЄМНИЧІСТЬ»

Вони познайомилися в 1992 році. Зустрілися в поїзді, яким віруюча молодь їхала з Луцька в Москву на зібрання представників вірян з усіх колишніх республік Союзу. Спочатку це було товаришування. Вони збиралися в колі друзів, говорили на різні теми. Звичайно, і біблійні. Так десь рік минув. А потім у Ярослава померла мати і, як сказала Вікторія, втрапивши дорогу людину, він був у тому

стані, коли хотілося відкритись. Саме тоді вона побачила його, якщо можна так висловитись, справжнього. Зрозуміла, що в них є багато спільного у поглядах, у визначенні життєвих цінностей. Тоді й зародилася їхня любов.

А сам Ярослав ось як говорить про ті миті:

— Мене завжди приваблювали дівчата, в душах яких була якась таємничість. Як студент (на той час я навчався в Луцькому індустріальному інституті) я мав багато знайомих. І навіть у своєму оточенні — серед віруючої молоді. Вони були з різними ха-

рактерами. А ось Вікторія справила на мене особливе враження. Насамперед своєю таємничістю і спокоєм. У нашому товаристві, пригадую, були такі, які старалися говорити одне перед одним наввипередки. А Вікторія, якщо й говорила, то я бачив, що вона не підтримує любителів анекдотів, а веде мову про серйозні речі. Це мене заінтригувало...

То був початок дев'яностих років, час перемін. Хтось із молоді пристрастився до алкоголю, наркотиків... А ті, з ким товаришували Ярослав та Вікторія, збиралися і вивчали Біблію. Це теж хлопця вабило. І ще одне: він бачив, в якій сім'ї виросла дівчина. Звернув увагу на її музичну натуру (вона навчалася в Луцькому музичному училищі, грала на фортепіано, флейті). І не випадково, бо ж і його мама — проста, як він каже, жінка — грала майже на всіх музичних інструментах.

Продовження на с. 10

Ось така тепер сім'я Троців, яка є для них куточком раю на землі.

Фото з родинного архіву Троців.

Початок на с. 9

А найбільш Ярослава вразили скромність і порядність майбутньої дружини, те, що він побачив у ній людину, яка відповідає християнським моральним принципам.

«ЗА КОЖНИМ СИЛЬНИМ ЧОЛОВІКОМ СТОІТЬ ЩЕ СИЛЬНІША ЖІНКА»

Вражений таємничістю душі Вікторії, її внутрішнім спокоєм, а відтак, проинявшись до дівчини особливою симпатією, Ярослав одного дня освідчився їй. Але це було незвичайне освідчення. Він сказав слова, які Вікторія ніколи не забуде: «Ти погодилася б стати матір'ю моїх дітей?»

— Я не думав тоді, — каже, посміхаючись, Ярослав, — що у нас буде десятеро синів і дочок. Але не знаю, що робив би, якби не моя сім'я — дружина, діти. Як то кажуть: за кожним сильним чоловіком стоїть ще сильніша жінка. Ось так і в нас. Я часто буваю у відрядженнях, а Вікторія міцно тримає тил. За це їй дуже вдячний. Ми одне одного не перевіряємо, не контролюємо, передзвонюючи, — я знаю, що вдома порядок.

Вони одружились у 1994 році. Уже двадцять п'ять літ ідуть по життю разом. Немало. Але подружжя розуміє, як важливо не втратити за буднями високих почуттів, які їх поєднали.

Це було незвичайне освідчення. Він сказав слова, які Вікторія ніколи не забуде: «Ти погодилася б стати матір'ю моїх дітей?»

У липні 1994-го вони дали обітницю в радості й горі, в багатстві й бідності бути разом до кінця своїх днів.

Я запитала Ярослава, чи не забуває він і тепер освідчуватись дружині. Мала на увазі не буквально слова: «Я тебе люблю», — це можна виявити вчинками, діями, ставленням. І почула у відповідь:

— Я належу до чоловіків небагатослівних. До тих, які не часто кажуть дружині: «Я тебе люблю». Але знаю, що можу бути вірним чоловіком і добрим батьком. І я таким

є. Свою любов доводжу тим, що, наприклад, допомагаю дружині по дому, доглядати дітей, можу й обід приготувати.

Із подружжям Троців ми говорили і про те, як у сім'ї розцінюють біблійне твердження, що дружина має коритись чоловікові. Ярослав сказав:

— Мова йде про те, що дружина має шанувати чоловіка, поважати його. А що означає «поважати»?

Доньки подружжя — старші для менших є добрими няньками.

Фото з родинного архіву Троцьїв.

Що може зрівнятися з радістю материнства?!

Це ставити вище за себе. Чоловік — це така особистість, яка потребує утвердження. Та й жінка також: вона хоче, щоб нею захоплювались — яка вона гарна, яка господиня. А чоловік хоче, щоб ним пишались — який він потрібний, який він господар. Я розумію, що не все встигаю. Але Вікторія як мудра жінка мене підбадьорює. Каже, що я добрий чоловік, хороший батько. А якось написала мені есе-

меску вже не як дружина, а як одна із слухачок у церкві: «Дякую вам, пасторе, за гарну і натхненну проповідь!». Вона мене оцінює не лише як чоловіка, батька, а навіть як служителя церкви...

Мабуть, це велике щастя, коли жінка може поставити свого чоловіка вище себе. Це означає, що він цього заслуговує. Бо ж сам статус чоловіка ще не дає підстав на пошану — її треба бути достойним. Ярослав заслужив повагу дружини вже тим, як цінує свою родину. Вона для нього — «це той куточок раю, де людина може відчувати себе щасливою».

І не дивно, що в цій сім'ї, яка вже відзначила «срібне» весілля, довелось почути від дружини таке одкровення:

— Я з роками все більше люблю свого чоловіка.

Ось у такій любові тата й мами, яка все міцнішає, грані якої стають все витонченішими, зростають діти: Влад, Назар, Лук'ян, Богуслава, Захар, Семен і Дана, Ганнуса, Мелана, Тіна. Найстаршому синові вже 24 роки, наймолодшим донькам-двійняткам у серпні виповнився рік.

«ДО ШЛЮБУ ТРЕБА БУТИ ГОТОВИМ»

— Тим, що в мене така сім'я, — каже Ярослав, — я завдячую перш за все своїм батькам. Це вони виховали мене на таких цінностях, які я сьогодні сповідаю. Є люди, які дякують Богу за те, що допоміг їм свого часу

звільнитися від такої залежності, як алкоголізм, наркоманія. А я дякую Богу, що в моїй молодості він мене вберіг, і я не схибив — не викурив жодної цигарки, не пив спиртного, не мав до одруження близькості з дівчатами. Думаєте, спокус не було? Але перемагало те, що батьки вчили мене, як жити. В сім'ї дружини така ж наука була.

І хоч у глави сімейства часу вільного завжди обмаль, але для родини він старається його знайти. Своїм мікроавтобусом вони виїжджають при кожній нагоді на природу, зустрічаються із сім'ями друзів. А ще мріють про свій дім — поки що живуть у квартири, яка дісталась у спадок від батьків Вікторії.

— Я сам виріс на землі, — каже Ярослав, — бо ж родом із Зимного Володимир-Волинського району. І знаю, що таке жити на землі. Ми, до речі, маємо свій невеличкий город. Взяти його з двох міркувань: по-перше, щоб мати свою городину, по-друге, хочу навчити дітей працювати. Я не можу забезпечити їх усім необхідним, але намагаюся навчити їх правильно жити, пам'ятаючи японську мудрість — людині треба давати не рибу, а вудочку, якою б вона ловила цю рибу.

І вже як пастор Ярослав Троцьїв із легкою душею звершує таїнство вінчання у луцькій церкві «Дім Євангелія». Він знає, що сказати нареченим, які настанови їм дати.

«Ті amo!» («Я тебе кохаю!»).

Заміж за італійця

● **Се ля ві** У радянські часи ми відкривали для себе Італію з її традиціями і звичками через героїв знаменитих кіноакторів Софі Лорен та Марчелло Мastroянні, коли дивилися фільми «Шлюб по-італійськи», «Розлучення по-італійськи»...

Катерина ЗУБЧУК

Звичайно, не думали, що мине кілька десятиліть, і все так зміниться у світі. Маю на увазі, що про Італію ми будемо говорити як про країну, яка обігріла своїм теплом багатьох наших землячок, — там вони знайшли не лише роботу, а й чоловіків. І до недавня незвичне слово «синьйора» звучить у звертанні до них.

Хтось скаже: хочеться нашим жінкам по-людськи жити, ось і хапаються за будь-якого італійця (далеко не Мastroянні на вроду), аби вийти заміж за іноземця і ле-

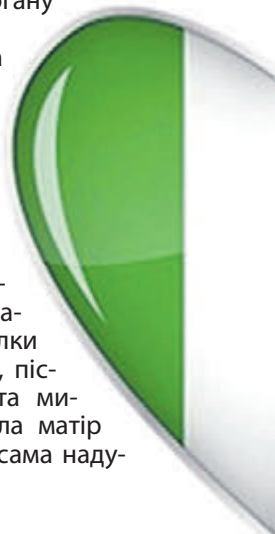
галізуватися в чужій країні. В тому твердженні якась частка правди є. Але було б надто примітивно і несправедливо звести все до мер-

“ Скажу тільки, що мені пощастило. Живу на віллі. Доглядаю престаріле подружжя. Гуляю зі старенькими, готую їм, прибираю в домі за непогану платню.

кантильності українок. У цьому переконуєшся, коли знайомишся з черговим шлюбом по-італійськи і робиш для себе висновок, що без любові його б не було...

Вперше про заробітки в Італії Ліля дізналася від своєї шкільної подруги. Прислала та листа з передмістя Мілана. Розповіла, як влаштувалась на чужині. «Прелюдії не буду згадувати, — писала вона. — Скажу тільки, що мені пощастило. Живу на віллі. Доглядаю престаріле подружжя. Гуляю зі старенькими, готую їм, прибираю в домі за непогану платню...»

Ліля, яка не один рік сиділа без роботи (з дипломом інженера-проектанта не могла ніде влаштуватись, а на базарі — жилки не мала такої), після цього листа мимоволі готувала матір до того, що й сама наду-

ДЕ В ІТАЛІЇ НАЙБІЛЬШЕ УКРАЇНЦІВ

ІТАЛІЯ

51 490

українці

ЛОМБАРДІЯ

МІЛАН

18 134

українці

31 757

українці

ЕМІЛІЯ-РОМАНЬЯ

БОЛОНЬЯ

6 621

українці

42 403

українці

КАМΠΑНИЯ

НЕАПОЛЬ

22 792

українці

Джерело. Італійське державне бюро статистики ISTAT.

Переважає більшість із наших громадян на Апеннінах — жінки.

мала поїхати на заробітки.

Збирали її в дорогу гуртом. З допомогою родичів, знайомих «нашкребли» доларів на візу, квиток. Прощаючись, хтось сказав: «Вертайся з чоловіком, ти ж зійдеш за італійку...» «Постараюся, — в тон відповіла вона. — Привезу вам якогось Марчелло Мастосяні».

І сталося так, що слова, сказані більш жартома, ніж всерйоз, з приводу італійця-чоловіка стали пророчими. Вже через пів року Ліля, телефонуючи додому, розповіла матері про переміни у своєму житті. Мати знала, що дочка доглядає престарілу жінку. Тепер почувла, що вона святкуватиме Різдво не у своїй хазяйки, а в сім'ї Антоніо. Про італійця, з яким познайомилася, Ліля розповідала їй раніше. І ось він розраховував її з роботи й забрав до себе.

А потім була зустріч із дочкою та її обранцем у Луцьку, коли вони приїхали, щоб одружитися. Антоніо, в л о в и в ш и т р и в о г у м а т е р і за дочку, не перестав повторювати:

— Я люблю Лілю...

А Ліля...

Українки, які побували в Італії, зізнаються, що там вони почували себе справжніми Жінками.

Якби мати бачила, що дочка йде за італійця лише заради того, щоб залишитися в Італії, то це теж гнітило б її. Бо ж як жити з нелюбом? Тому-то їй навіть важливіше було почути одкровення самої дочки:

— Антоніо — особливий. Його не можна не любити.

Уже згодом, погостювавши в Італії після народження внука, мати Лілі ділилася враженнями з приводу того, які вони, ці італійці.

— Я переконалася, — говорила жінка, — що Антоніо ніколи б не одружився з Лілею, якби не відчув взаємності у почуттях. Його б не задовольняло тільки те, що вона йому сподобалася. Це дуже темпераментний, емоційний народ — такий компроміс не для них.

Ця думка напрошується і при згадці про ще одну лучанку — назовемо її Ольгою. Жінка зібралася на заробітки в Італію (а офіційно, як і всі, — в короткотривалу туристичну поїздку), маючи вже гіркий досвід невдалого шлюбу. Так склались обставини, що я її бачила

в день весілля в Луцькому Будинку урочистих подій. У білій сукні, фаті, усміхнена... Одне слово — щаслива, як і кожна жінка, яка хоче мати сім'ю, затишок у домі, дітей.

До материнства в цьому шлюбі не дійшло. Ольга дуже швидко розлучилася зі своїм чоловіком. Можна сказати за Маяковським, що любовний човен розбився об побут, а точніше безгрошів'я.

Ми довго з Ольгою не бачились. Я знала, що вона поїхала на заробітки в Італію. Коли зустрілися в Луцьку, то це вже була синьйора, яка приїхала погостювати до матері — показати бабусі внучку. На мій професійний інтерес з приводу того, чому ж так багато наших жінок виходить заміж за італійців, Ольга сказала, зокрема, про свій шлюб:

— Це могло бути і в Луцьку, і в Києві, якби мені зустрівся такий хлопець, як мій чоловік. Любов усе вирішує. Якщо вона є, то незалежно від країни, національності народжується сім'я. А що своє кохання я зустріла в Італії, то це вже, мабуть, доля так розпорядилася...

Такі історії не дають підстав сумніватися в тому, що італійці одружуються з українками по любові. Але залишається ще одне питання: чому саме наших землячок вибирають чоловіки цієї середземноморської країни? З цього приводу можна почути різні міркування. Хтось каже, що жінки в Італії — навдивовиж гарні. Тому-то італійці й беруть на роботу українок, які так само славляться своєю вродою, бо в них хороший смак. Хтось нагадує, що Італія — країна, де особливо романтичні стосунки між чоловіком і жінкою. Трагічним і прекрасним символом таких взаємин є найзнаменітша пара з Верони — Ромео і Джульєтта. Одне слово, українки, які побували в Італії, зізнаються, що там вони почували себе справжніми Жінками.

Є й інші нюанси, які не можна не враховувати. Все частіше зустрічаються італійки, які живуть самі по собі, маючи повну економічну свободу. Поки вони намагаються наздогнати упущене за століття патріархального укладу, чоловіки відчують розгубленість. А оскільки чоловіки на Апеннінах над усе гордяться своєю репутацією гарячих коханців, то й зачаровують жінок, які приїжджають сюди з України, інших країн Північної Європи.

Ще більше неймовірних історій — в інших наших виданнях: «Читанка для всіх» і «Цікава газета на вихідні!»
А також на сайті **volyn.com.ua**

«Так ніхто не кохав»

volyn.com.ua

Фото: fromadske.ua

«... До бажання задихнутися в обіймах»

Юлія ГРИНЧУК,
історії на телеграм-
каналі із серії
«Життя як ритуал
щастя»

Моя ніч пахла стиглими яблуками і трав'яним чаєм...

Коли твої руки торкаються мого тепло від сонця чола, щоб прибрати прилипле пасмо, мої уста починають тріпотіти метеликом в усмішці.

Ти цілуєш у скроню і шепочеш щось у вухо, приправляючи кожне слово цинамоном, як серпневий пиріг зі стиглих яблук і моїх обіймів...

Моє серце гупає у грудях, як ранет у тиші, падаючи у зім'яту траву, і вкривається дрібним сміхом, як росою у передсвітанковій імлі.

Вдихни глибше і затримай дихання до сп'яніння, до запаморочення, до бажання задихнутися в обіймах від ніжності, і цих пахощіх стиглих яблук... і трав'яного чаю...

Посірівші від непотрібності метелики щастя — таке жалюгідне видовище...

Перед сном, замружившись від болю непотрібності, вона згадає миті, коли метелики випурхували і цілим ореолом кольорових митей зависали над ними...

Не так давно, ось ще навіть не вистигло, а вже холод снує по спині, відчуження блищить лихим оком і сон не йде... А куди поспішати? До світанку ще Безсоння має завітати. Отак прийде, втербитись на підвіконні між обплавлених свічок у засохлому бокалі з-під вина — і сидить.

Чомусь саме перед сном огортають спогади теплих обіймів і те, як він задихався від захвату і її аромату.

Вона була коштовністю.

Як ніжно носив на руках, ледь

дихаючи, торкався шкіри і посміхався кутиками вуст... Тоді їй здавалося, що так буде завжди...

Це в інших не складається, це інші не вміють берегти і доглядати, але не вони.

Квітку свого щастя цілували і пестили, леліяли і нашіпували...

Самотньо лежала у темній кімнаті, слухала, як сльоза процарапує собі шлях у тому місці на скроні, де він так любив її цілувати...

Я сьогодні з душі навимітала цілий совок дохлих метеликів...

Посірівші, зім'яті крильця, як згаслі надії...

Ще вчора, коли ти торкався

моєї руки, ці метелики яскравою хмаринкою лоскотали мене із середини і наповнювали сяйвом мій погляд...

Ще вчора ти намагався зігнати їх усіх разом у куряву мого сміху легким жартом...

Ще вчора ми цілувалися і наші метелики примножувалися, аж поки не розліталися вулицею гучним вигуком щастя...

Ми поїли наших метеликів рожевим вином...

І вкладали спати під доранішню переписку...

Посірівші від непотрібності метелики щастя — таке жалюгідне видовище...

А їх ціле кладовище...

Робота Юлії ГРИНЧУК «Ля-мур-рррррр» (акрил, полотно).

Маленький, біленький, а бабу з воза зсадить!

● **СМАЧНОГО!** Особливо якщо та баба — любителька тихого полювання. А як же інакше? Адже гриби споконвіків були й окрасою столу, і найпершими їстівними припасами. Ними смакували і на свято, і в будень, влітку і взимку. Варені, смажені, в ющі, пирогах, солені, мариновані, тушковані — як тільки не готували ці дари лісової скатертини-самобранки

БОРОВИКИ У СМЕТАНІ

Інгредієнти: 300 г свіжих білих грибів, 1 цибулина, 2 ст. л. вершкового

Фото vkysnenko.in.ua.

масла, 1 ст. л. борошна, 4 ст. л. сметани, 30–40 г твердого сиру, невеликий пучок петрушки, сіль.

Приготування. Свіжі боровики ретельно перебрати, вимити, відварити до напівготовності, а тоді порізати невеликими шматочками. Цибулю дрібно пократати й обсмажити до золотистого кольору на столовій ложці вершкового масла. Додати гриби і готувати ще 6–7 хвилин. Посипати борошном, через 2–3 хвилини додати сметану і, помішуючи, довести до кипіння, посолити. Потому розкласти гриби зі сметаною в порційні горщики, посипати тертим твердим сиром і полити розтопленим вершковим маслом. Запікати в духовці при температурі 200–220 градусів протягом 10–12 хвилин, до утворення рум'яної скоринки. Перед подачею посипати дрібно посіченою зеленню.

КАРТОПЛЯ, ТУШКОВАНА З ГРИБАМИ

Інгредієнти: 1 кг картоплі, 200–300 г сушених грибів, 0,5 сметани, 1 цибулина, сіль, перець.

Фото receptystrav.com.ua.

Приготування. Гриби замочити, добре промити і відварити до готовності, міняючи воду. Картоплю порізати і всипати в каструлю, залити водою і поставити на вогонь. Цибулю пократати кубиками, обсмажити 5 хвилин, додати відварені порізані гриби, сметану і протушувати ще 10 хвилин. Додати обсмажені гриби з цибулею до майже готової картоплі, посолити, поперчити і довести до готовності.

САЛАТ «СМАКОТА»

Фото receptystrav.com.ua.

Інгредієнти: 200 г свіжих печериць, 1 цибулина, 200–250 г копченої курятини, 100 г твердого сиру, 3 яйця, 1 м'ясистий солодкий перець.

Приготування. Шампінйони почистити, порізати пластинками, додати порізану кубиками цибулю і обсмажити на сковорідці до готовності. Варені яйця, копчену курятину, сир і болгарський перець порізати кубиками. Змішати всі інгредієнти, посолити, поперчити і заправити майонезом. Перед подачею на стіл готовий салат поставити ненадовго в холодильник.

МАРИНОВАНІ МАСЛЮКИ

Інгредієнти (на 1 л маринаду): 1 ст. л. цукру, 1,5 ст. л. солі, 6 горошин запашного перцю, 2 гвоздички, 3 лаврові листки, 70 мл оцту.

Приготування. Гриби почистити, промити, скласти в каструлю, залити водою і проварити 30 хвилин, час від часу помішуючи. Готові маслюки ще раз промити і розкласти в слоїки. У каструлі закип'ятити воду і приготува-

Фото Radka.in.ua.

ти маринад (на літрову банку треба приблизно 200 г розчину), залити ним гриби. Щоб заготовка зберігалася всю зиму, банки необхідно простерилізувати 30 хвилин, попередньо додавши в кожен по столовій ложці олії та оцту (додатково).

ГРИБНИЙ СУП ІЗ ГАЛУШКАМИ

Інгредієнти: 200–300 г свіжих грибів, 1 л води, 1 морквина середньої величини, 1 корінь петрушки, 1 цибулина, 2 ст. л. вершкового масла, 4 гілочки петрушки, 150 мл молока, 100 г манки, 1 яйце, 1 ст. л. натертого твердого сиру, сіль за смаком.

Приготування. Гриби ретельно очистити, обдати окропом, дрібно нарізати і відварити. Отриманий бульйон — основа майбутнього супу. Гриби дістаємо шумівкою і разом із дрібно нарізаними цибулею, морквою та корінням петрушки смажимо на вершковому маслі. А тим часом займемося галушками. З манки, молока, тертого сиру та яйця місимо тісто, скачуємо невеликий джгутик і ріжемо на шматочки. У каструлю з грибним бульйоном додаємо спочатку гриби з овочами. За кілька хвилин до готовності кидаємо галушки і варимо, поки не спливають.

Фото smakotainfo.com.

ТЕПЛІЙ САЛАТ «ОСІНЬ»

Інгредієнти: 200 г вареної або консервованої квасолі, 250 г грибів (лисичок, опеньків або її печериць), 1 цибулина, 2 зубочки часнику, 2 ст. л. соєвого соусу.

Приготування. Гриби почистити, помити, зварити (шампінйони не відварювати), порізати пластинками й обсмажити на пательні в олії до готовності. Цибулю порізати соломкою і теж обсмажити, додавши наприкінці подрібнений часник. Квасолі (для салату можна використати консервовану або свіжу, тоді її треба попередньо замочити і зварити) кімнатної температури змішати з обсмаженими грибами, цибулею, соєвим соусом, прикрасити зеленню.

Фото gk-press.if.ua.

«Так ніхто не кохав»

«А в мене є придане — Сашка!».

Колись вона любила осінь...

Початок на с. 20

Ольга ЧОРНА

Побачилися через кілька днів.

— Пробач, що я тієї суботи так різко... Я подумав... Нам немає сенсу зустрічатися. У тебе донька. Колишній чоловік.

— ...і винаймане житло, і заочне навчання, і підробітки.

— Чому ж ти так рано заміж вийшла? Чужа дитина — це... не просто. Розлученим жінкам, та ще й... хм... без приданого важко особисте життя влаштувати.

— А в мене є придане — Сашка! І ми дамо собі раду. Ідь, Максиме.

Вітер шарпав за поли пальта. Небо заволокло хмарами. Осінь заплакала холодним дощем. І з очей Каті покотилися сльози.

— Для когось осінь — золо-

та, — шепотіла сама до себе. — А для мене...

Чоловік зрадив її також восени. Його нова пасія — донька чиновника. Сашці тоді виповнилося півтора року. Свекруха про походеньки сина повчально мовила: чоловіків треба вміти тримати біля себе.

Чоловік зрадив її також восени. Його нова пасія — донька чиновника. Сашці тоді виповнилося півтора року.

— А як же дитина? — запитала Катя.

— Діти — справа наживна. Сашка виросте — зрозуміє. Помилився він... з тобою.

Невдовзі чоловік, свекруха і їхня

квартира стали колишніми. Довелося винайняти житло, бо вдома, у двокімнатній «хрущовці», — батьки і двоє молодших братів.

Після закінчення інституту залишила доньку на батьків і подалася на заробітки. За кордоном їй, молодій, симпатичній, тамтешні чоловіки пропонували кохання і пів світу на додаток. Наслухалася про ціну тієї любові. Ще й особисте боліло. Працювала, мов навіжена. Заробляла на квартиру і придане для доньки.

...Ріелторка, однокласниця, підшукала гарне двокімнатне помешкання. Поруч — парк, супермаркет, зупинка. Будинок добротний, цегляний. Батько, у минулому будівельник, пообіцяв зробити ремонт. Мама просила залишитися вдома: мовляв, і тут можна працювати. Та й донька. Але Катя поверталася на чужину.

...Сашка стала дорослою. І Катерині вже сорок. Тепер у неї дві квартири: одна — для себе, друга — придане для доньки. І частка в бізнесі: подруга з чоловіком — підприємці й вона вклала гроші. Має дозвіл на роботу і проживання за кордоном. Закінчила курси дизайнерів. І тепер не задешево фантазує над комфортним облаштуванням помешкань для вибагливих європейців.

...Ностальгія. Від неї у Каті були тільки одні ліки — поїхати додому. Влітку місяць провела з рідними. Але хіба це багато? І думки різні в голову лізли. Тому наприкінці осені вирішила знову навідатися. Хоча б на тиждень—два.

Вітер вивернув парасолю. Жбурнув жменю холодних крапель в обличчя. Пригадала, як розповідала колись маленькій Сашці: «Небо збирає сльози, а потім виливає їх дощами».

— Не повіриш, кого я бачила, — зустрівшись, сказала подруга. — Максима! Нема колишнього шарму. З бізнесом не склалося. І особисте життя — також. Одружений. Дітей не має. Благовірна його то залишає, то повертається. До речі, він мешкає неподалік від тебе — на сусідній вулиці. Купив там квартиру. Будинок продав, щоб розрахуватися з боргами. Зараз працює охоронцем на якійсь фірмі. Про тебе запитував. Усе йому виспівала! Хотів би побачити тебе.

— А я його — ні.

...Катя вийшла із супермаркету. Рано стемніло. Почався дощ. Сильний вітер не давав розкрити парасолю.

— Пані, вам допомогти? Катя?! Майже не змінилася!

— Привіт, Максиме.

— Твоя подруга казала, що ти за кордоном.

— Я можу приїжджати тоді, коли захочу.

А ти як?

— Аби не гірше. Це правда, що ти досі незаміжня?

— Запитання не ввічливе, але відповідь: так.

— Добре, що ми не розминулися. Може... варто спробувати все спочатку? Я помилюся тоді.

— Розлученим жінкам важко влаштувати особисте життя. Але я маю придане. Тому не все втрачено.

— Ось ти про що. Не думав, що ти злопам'ятна.

— Знаєш, як кажуть? Жінки — не злопам'ятні: вони бувають злі і мають гарну пам'ять.

Максим дістав візитівку, на якій закреслено «директор підприємства» і робочі номери телефону.

— Тут мій мобільний. Може, подібришаєш, набереш...

Вітер вивернув парасолю. Жбурнув жменю холодних крапель в обличчя. Пригадала, як розповідала колись маленькій Сашці: «Небо збирає сльози, а потім виливає їх дощами. Осінніми, затяжними... Вони крадуть у коротких днів шматочки часу...»

Холодний вечір темними циганськими очима зазирає у жовті квадратики вікон. Катя поспішала додому: до тепла, до Сашки. Колись вона любила осінь... І чоловіка, який розгублено дивився вслід...

Таємниця щасливого шлюбу

● ДЛЯ ДУШІ Журналіст, беручи інтерв'ю в подружжя, котре святкувало п'ятдесяту річницю свого одруження, не оминув увагою запитання про таємницю такого тривалого і щасливого шлюбу. Чоловік зізнався, що йому відкрив її тесть...

Отець Браян КАВАНО,

з книги «Від серця до серця» (видавництво «Свічадо»)

За кілька днів перед весіллям наречений запитав майбутнього тестя, як зробити дружину щасливою? Відповідь отримав у день одруження у вигляді невеличкого пакетика.

— Тут усе, що потрібно знати, — мовив тесть, — аби зробити свій шлюб міцним і щасливим.

Розкривши його, молодий углядів золотий кишеньковий годинник. На корпусі чітко вигравіровано слова: «Скажи Сарі щось приємне». І на цей годинник чоловік Сарі поглядав багато разів упродовж дня.

Здавалось би, проста річ, але з власного досвіду ви, напевно, знаєте, що в сімейному житті

З власного досвіду ви, напевно, знаєте, що в сімейному житті похвала й компліменти звучать нечасто.

похвала й компліменти звучать нечасто. А варто було б їх використовувати і говорити своєму подружньому партнерові щось приємне.

Зазвичай ми сприймаємо родину як щось очевидне, буденне... І через те не приділяємо належної уваги дрібницям. Тоді як саме вони, дрібниці, зумовляють міцні й тривалі родинні зв'язки.

Щоденний комплімент — це справжня дрібниця. Нехай же таке заохочення, спрямоване до ближнього, приходиться тобі на розум часто і з легкістю.

* * *

Святий Августин дає нам добру пораду: «Бажаєш досягнути велике? Тоді починай із малого».

Хочете стати добрішими? Читайте Браяна Кавано!

● РОЗУМОВА АТАКА

Склав пан Андрій.

volyn.com.ua
«Так ніхто не кохав»

ТАК НІХТО НЕ КОХАВ
Місячник
«Так ніхто не кохав»
www.volyn.com.ua

Засновник: Товариство з обмеженою відповідальністю «Газета «Волинь»
Головний редактор і відповідальний за випуск ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович
Зареєстрована 31 серпня 2018 року.
Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі ТЗОВ «Газета «Волинь»

Адреса редакції і видавця:
43025, м. Луцьк, просп. Воли, 13

E-mail: takvolyn@gmail.com,
reklama.volyn@gmail.com

Телефонуйте: у приймально – (0332) 72-38-94,
з питань реклами – (0332)77-07-70,
приватних оголошень – (0332)72-39-32,
розповсюдження – (0332)72-38-94.

ТЗОВ «Газета «Волинь» п/р 2600805520122
КБ «Приватбанк», МФО 303440 ЄДРПОУ 02471695

Друк офсетний. Обсяг – 20 сторінок формату А-4

Передплатний індекс: 60779
Реєстраційний номер
Серія КВ №23543-13383Р

Віддруковано: ТОВ «Видавничий Дім «Високий Замок», м. Львів, вул. Героїв УПА, 65
Тел.: (032) 2349007

Тираж 8700 Замовлення № 377

● ЧАРІВНА ГОЛКА

Дощ

Марія НОВОГРОЦЬКА

*Дощ. Краплі на скронях,
Обличчі, в долонях...*

Бо дощ....

Уста в цілунках

Плетуть візерунки.

І що ж?

Дощем накриті

Тішимося миті

Разом.

Як же спинитись?

Твоїм би впитись

Вином.

Дощ у волосся

Краплини-роси

Кладе.

Мокрі цілунки

Малюють малюнки

Про все.

Вдвох просто неба,

Бо нам так треба.

Що дощ?

Де там ті хмари?

Мабуть, пропали.

Атож...

Дощ не вщухає,

Пестить, кохає

Лиш нас.

Уста в цілунку

Шукають рятунку

Ще б раз!

Ближче до неба

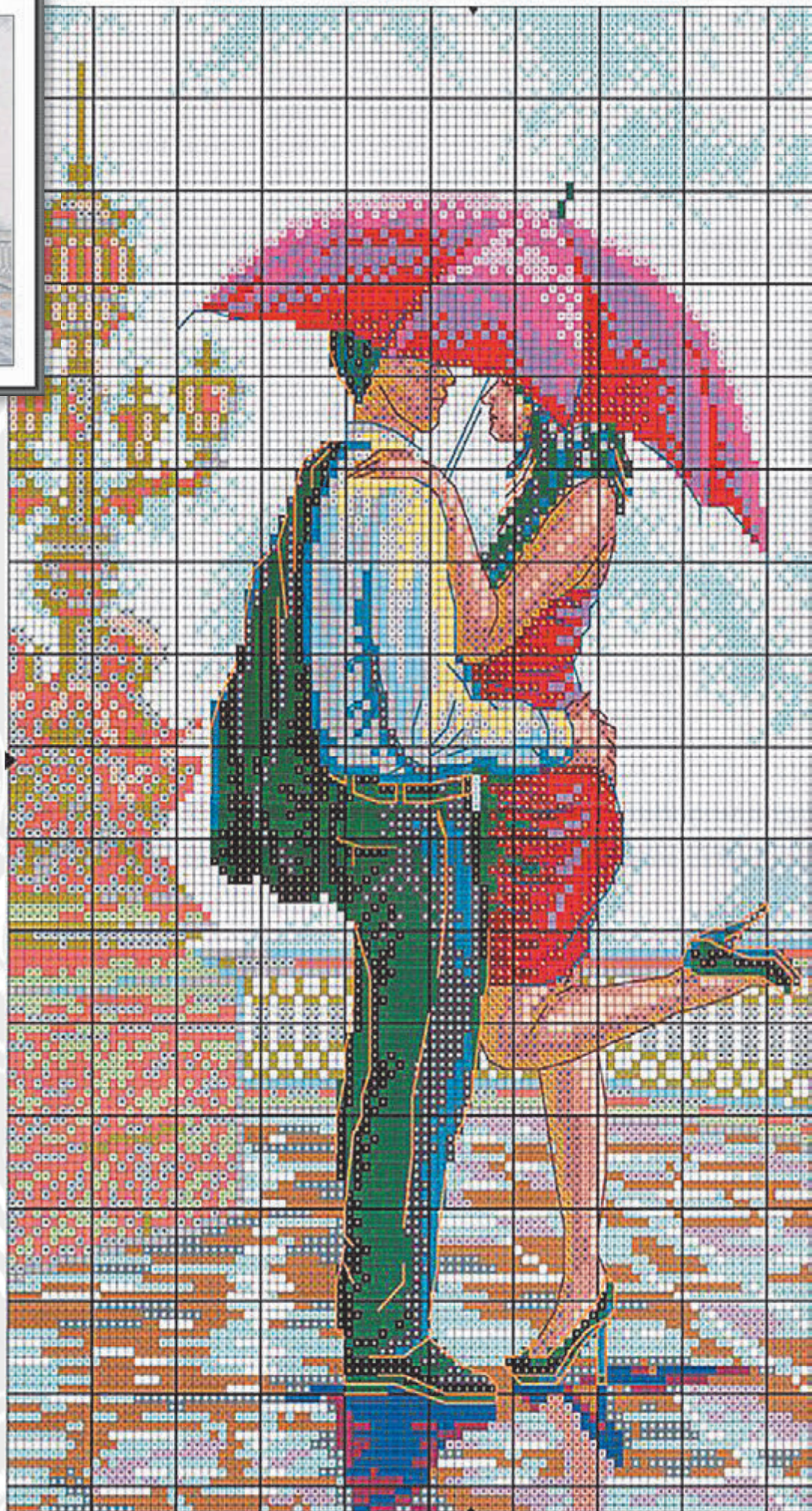
Так, як нам треба.

Що ще?

Дощем політи

Тішимося миті

І все.

Колись вона любила осінь...

Фото pinterest.com.

● ЖИТТЯ, ЯК СЕРІАЛ

— Я закохався у вас із першого погляду, — зізнався Максим. Катя сумно усміхнулася. Вона ще не сказала своєму матеріально забезпеченому залицяльникові, що розлучена, виховує маленьку доню, винаймає крихітну однокімнатну квартиру, заочно навчається в інституті, а після роботи, вечорами, в'яже на замовлення шалики, светри та всяку всячину

«Я не сказала тобі раніше...».

“
Хм, донька... Тепер я розумію, чому ти постійно поспішала. Чоловік також є?

— Я хочу їх познайомити. Але... не знаю... Передчуття якесь, чи що...

...Максим запросив Катю поїхати на вихідні в сусіднє місто. Воно восени дуже гарне і романтичне. Він там навчався. Можуть заночувати в готелі. Погодилася. Хотіла попередити, що буде не сама. Передумала.

Максим припаркував своє авто біля її під'їзду. Нетерпляче погля-

дав на годинник. Катя запізнювала-ся. Він не знав номера її квартири. І ось вона вийшла з маленькою дівчинкою, яка сміялася, стрибала. Разом із нею підстрибували в'язана сумочка і помпон на беретику.

— Максиме, знайомся: моя донька Сашка. Я не сказала тобі раніше... Вибач, вийшло несподівано...

— Справді несподівано... Хм, донька... Тепер я розумію, чому ти постійно поспішала. Чоловік також є? Ще одна несподіванка?

— Був. І, до речі, я тут винаймаю квартиру. І...

— Зрозуміло. Пізніше поговоримо. Можливо...

Завів автівку. Поїхав.

Закінчення на с. 16–17

Ольга ЧОРНА

Лише між іншим запитала, чи він любить дітей. Максим сказав, що мріє про доньку й сина, а зараз допомагає одному з інтернатів, де працює його сестра.

На побаченнях не затримувалася. Вигадувала різні причини. Насправді ж потрібно було забрати малечу в подруги, готуватися до сесії, закінчити в'язання.

— Ти б розповіла нарешті Максиму про доньку, — радила подруга. — Сашка йому сподобається. Вона схожа на ангелятко.

volyn.com.ua

«Так ніхто не кохав»

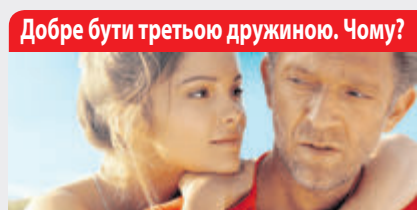
Вероніка Чміль **схудла на 50 кілограмів!** (с. 10-11)
Майкл ЩУР: «Намахувати політиків — це одне, а от коли ти намахуєш людину...» (с. 8-11)
Читанка для всіх
корисні поради
Волинський Гіннес
Петро Кравчук дослідив свій родовід до 9-го коліна
А експрезидент України Віктор Ющенко — до сьомого
● СВІТ ЗАВІДУЄТЬСЯ
Петро Максимович — легендарний політик. Любився, думав про дітей, про майбутнє України, а в 90-х роках, коли він — заступник голови Верховної Ради, розкрив справу про вбивство журналіста. Як він змінив країну? (с. 3-5)

Усього **6,5** гривні

Читайте у вересневому випуску іншого нашого видання «Читанка для всіх»:

Волинський Гіннес
Петро Кравчук дослідив свій родовід до 9-го коліна

Добре бути третьою дружиною. Чому?

Майкл ЩУР: «Намахувати політиків — це одне, а от коли ти намахуєш людину...»

Вероніка Чміль **схудла на 50 кілограмів!**

Запитуйте у відділеннях зв'язку і ваших листонш!